Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26880
Copyright: Admont, Benediktinerstift

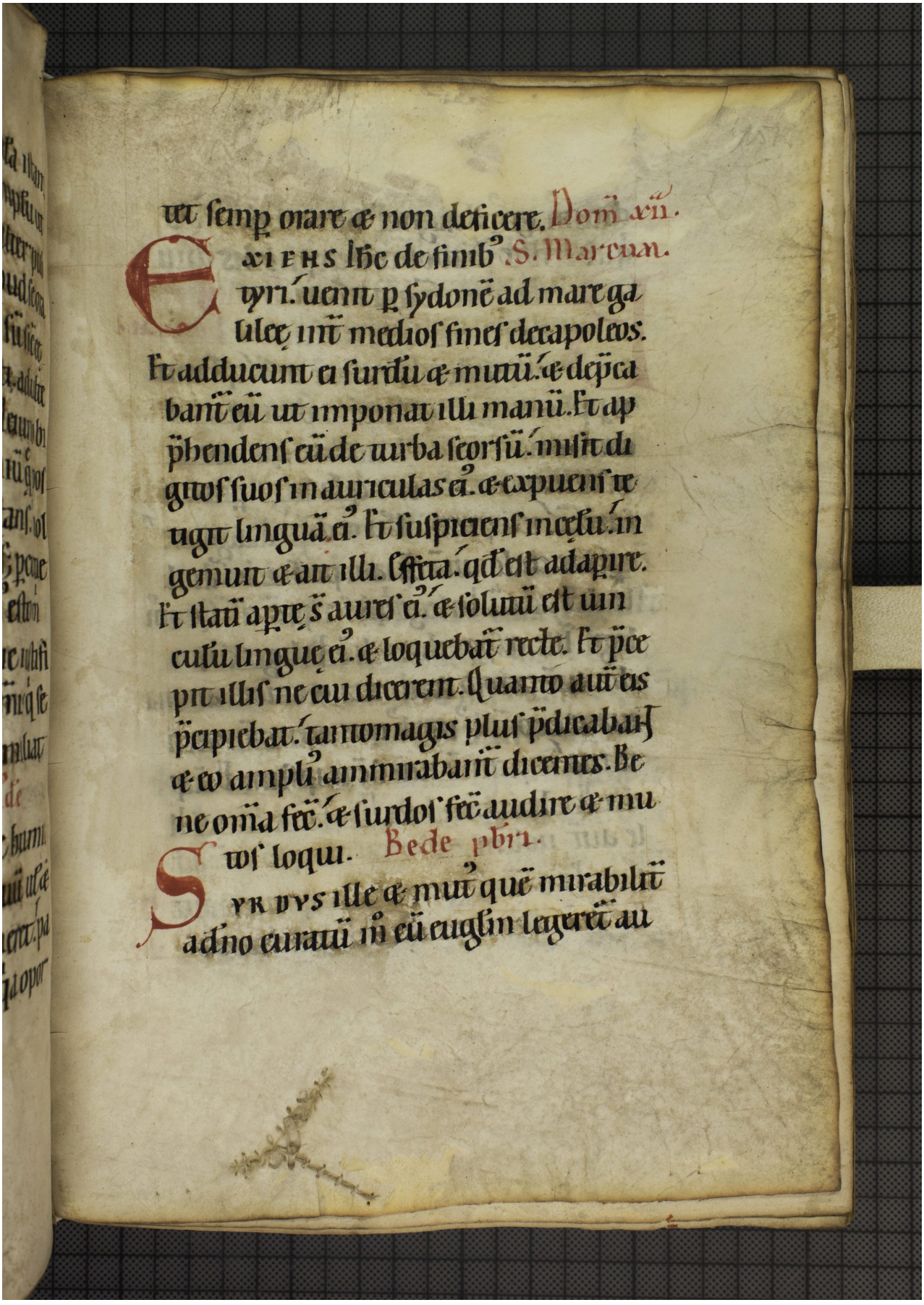

tet semp orare & non deficere. Dom̄ xii.

Exiens Ihc de finib̄ S. Marcuan.
tyri. uenit p sydonē ad mare ga
lileę int̄ medios fines decapoleos.
Et adducunt ei surdū & mutū. & dep̄ca
bant̄ eū ut imponat illi manū. Et ap
p̄hendens eū de turba seorsū. misit di
gitos suos in auriculas ei. & expuens te
tigit linguā ei. Et suspiciens in cęlū. in
gemuit & ait illi. Effeta. qd̄ est adap̄ire.
Et statī ap̄tę s̄ aures ei. & solutū est uin
culū linguę ei. & loquebat̄ recte. Et p̄ce
pit illis ne cui dicerent. Quanto aut̄ eis
p̄cipiebat. tanto magis plus p̄dicabant
& eo ampli ammirabant̄ dicentes. Be
ne om̄a fec̄. & surdos fec̄ audire & mu
tos loqui. Bede pbri.

Surdus ille & mut̄ quē mirabilit̄
ad̄no curatū m̄ eū euglm legeret̄ au